

Львівська ніжність

Ірина Цілик

Чеху.

На Вірменській в маленькій кнайпі,
Відгрівши горнятком руки,
В животі тихо рвуться навіл
Фройдо-сни і відтінко-звуки.
Кнайпу порають сестри-вишні,
Зігріваючи подорожніх,
Варять каву і ситні вірші,
А на гущі собі ворожать.
Блідолиці і блядоокі
Сестри нехтують кольорами.
Крізь спідниці цвіте бузок і
Набухає в солодкі рани.
В аскетично-тугому ситці
Кожна подумки щось мережить,
Залишаючи в теплій нитці
Свої мрії необережні...
Хлопчик з посмішкою Тільтіля
Й буйством сонечок на обличчі
Якось випив у кнайпі зілля
І тим вишням себе позичив.
Він там пише казки бузкові,
Доглядає сестер і тишу...
І з тих пір у старому Львові
Варять каву чомусь ніжнішу...